

որ այդօրինակ թղթակցութիւնները տպագրութիւն չեն թողնում ընթերցող հասարակութեան և այն մասի վրա, որը բարձր է ունեցել չենթարկվելու և «իր կաշուի» վրա չը փորձելու այն անասանելի վարմունքը, նեղ հասկան ըմբռնութիւնները, որոնցով խմբված է մեր կարծիքը «ինտելիգենտների» բարոյական աշխարհը: Այս ցաւալին ճէնց այդ է, որ ընթերցող հասարակութեան մեծ մասը, չը նայելով որ այդպիսի բողոքը բովանդակութեամբ թղթակցութիւններ շատ է կարգազեր, այնու ամենայնիւ անընդունակ է վերջնական, անընդունակ է այդպիսիների դէմ մատուցելու իր հասարակական կարծիքով: Ընդհակառակը, այդպիսիներին ճանաչելով անգամ, ոչ միայն հասարակութիւնը, այլ և որոշ շրջանի մարդիկ, եթէ ոչ ներքուստ, դռնէ արտաքուստ մի տեսակ յարգանք են տածում դէպի նրանց:

Այդպիսի պայմաններին մէջ գտնվելով, կեղտոտ յատկութիւնների տէր մարդիկ, որոնք հասարակութեան մէջ ոչ թէ միայն չեն անարգում, ու չեն հաւածվում, այլ յարգանք են վայելում, շատ հասկանալի է, որ իրանց վարմունքը դէպի իրանց ստորագրվածները թող, անտեսապէս խնդրված և բարոյապէս ընկճված մարդիկ, շատ բնական և արդարացի պիտի համարեն: Եւ այդպիսի տիպերը մեղանում օրից օր աւելանում են. և դա չտրոսով այն հանգամանքի, որ մեղանում հասարակական կարծիքի կատարելա ընթացակարգին է թաղաւորում:

Մենք հաւատացած ենք, որ կան այնպիսի գրողներ և թղթակիցներ, որոնք հրապարակապէս պաշարակրթի հասարակութեան այս կամ այն դասակարգի մարդկանց, այնու ամենայնիւ շարունակում են պահպանել իրանց յարաբերութիւնը նրանց հետ: Խակ դրա հետեանքը ինչ է լինում Այն, ինչ այսօր մենք տեսնում ենք:

Բայց միջև կարող էր տեղական լինել յայտնի մարդկանց բռնած ընթացքը, ծառայող ստորադրեալ դասակարգի վերաբերմամբ, եթէ մեր մէջ հասարակական կարծիքը գործի դիմէ լինելի դրած և մեղանից իւրաքանչիւր ճանաչելով այդօրինակ մարդկանց՝ աշխատէր դուրս քշել նրանց իր շրջանից և կարէր նրանց հետ յարաբերութիւնը: Հաւատացած ենք, որ մի քանի օրինակներ բաւական են ուղղելու և սանձահարելու այն քուտ և անասանելի ըմբռնութիւնները, խորտակելու այն մեծ «հեղ» որը տանջանք է պատճառում շատերին, և պէտք է խօսքով արտայայտած ատելութիւն և հակակրօնները գործով հասարակական կարծիքի անխաղաղ արտայայտուածութեամբ էլ ցոյց տալ, որովհետև այժմ շատացել են այն տեսակ մարդիկ, որոնց վրա խօսքն այլ եւ չէ ազդում:

Մարդկանց ուղղել կարելի է այն ժամանակ, երբ շրջապատողները բացառակա, անխաղաղ կերպով արտայայտեն իրանց զգուանքը և հակակրօնները նրանց վերաբերմամբ: Ուրիշ կերպ դժուար է ազդել:

տիկնները ա Չ որ դեկավարեցին երկնայիցը: Ամեն բան իր կարգով էր գնում: Եւ ուրախութիւնը, և պարը, և հայկական բամբասանքը:

Բայց, ո՛հ, սարսափելի շարագործութիւն... Իրեկոյթը դեկավարող տիկններից մէկը նկատում է, որ ներկայ եղող չը պարտիքներից մէկը՝ մի ասիացի, սև սերտուկ է հագել, և սև սերտուկի հետ մօտիկ քայլ էր քայլում:

Սարսափելի շարագործութիւն: Ղեկավարող տիկնը այս ու այն կողմից է ընկնում, հարդրում է միւս զեկավարող տիկնի, սա էլ երբորդին, երբորդին էլ չորրորդին, չորրորդը հիզեկորդին և տաններդրին և մի քանի բռնալից յետոյ իտակի-գնես հայուհիները, հասարակական գործեր զեկավարող խելօք հայուհիները՝ միտքերան փախում են:

— Մեղ անպատում են, մեր անունը կտորում են: Փն: Սա ինչ ասիականութիւն է. մի ասիացի գալիս է այստեղ մոխրագոյն բրդկով: Ֆի, Ֆի...

Արմուկը քանի գնում, սաստիկանում է:

Գծողանութեան չափ չը կայ: Ամենքն էլ վրդովվել, կատաղել են:

Եւ ահա այդ գծողանութիւնը կուրքի պատերից դուրս էլ կրկնապատկվելով, և տանապատկվելով, կատաղեցնում է խելօք հայուհիներին, որոնք լծաասկրանների աշխարհում Պարիզի մօրաների հախանախանդի են հանդիսացել, — և այդպիսով «մոխրագոյն բրդկի» հարցը իրանց համար «հասարակական հարց» չինած, մոռացել են միւս բոլոր «հարցերը» և հասարակական ցաւները:

ԱՌՈՂՋԱԿԱՆ ՎԵՐԱՀՍՈՎՆԵՐ

Վերջին ամիսների ընթացքում կրկին սկսել են սաստկանալ զանազան տարախոսիկ հիւանդութիւններ: Գաւառներից նոյնպէս գանգաւում են, որ ծաղիկը, կարմուկը, զիֆտերիտը և ուրիշ վարակիչ հիւանդութիւնները բազմաթիւ դոճեր են տանում:

Ամեն տեղ և ամենքն էլ մի և նոյն գանգաւոր — մեր ժողովրդի առողջապահական դրութիւնը վատ է, ժողովուրդը ապրում է հեղաառողջապահական կերպով ժողովուրդը ապրում է կեղտի մէջ, և այն և այն:

Այդ գանգաւորները նոր չեն և վաղուց այդ սուխուր փաստը յայտնի է: Սակայն նա այնքան աչքի է ընկնում և այնքան մեծ չարիքների աղբիւր է դառնում, որ ամեն ոք իրան իրաւունք է համարում նորից մասնանիչ անել այդ փաստի վերա, նորից բողոքել նրա դէմ:

Քանի որ ինքն ժողովուրդը չէ հասկանում սանիտարական պայմանների կարեւորութիւնը, քանի որ ինքն ամբողջ չի էլ մտածում, որ կեղտը և անմաքուրութիւնն է այն դիւրաւոր պատճառներից մէկը, որ տարածում է դոճեր տանող այս և այն հիւանդութիւնը, վերջապէս, ասում ենք, քանի որ ինքն ժողովուրդը ինքնաբերաբար և իր սեփական նախաձեռնութեամբ անկարող է հողայ իր առողջապահական դրութեան մասին, մնում է դիմել այն միջոցին, որ սովորական է դարձել: — այն է իշխանութեան ձեռքին թողնել երկրի առողջական պայմանների մասին հողայը:

Ժողովուրդին օգնութեան համար նա մար նշանակված են բժշկները և Ֆելդշերները, որոնք պէտք է վարակիչ հիւանդութիւններ տարածված ժամանակ բժշկական դարման անեն: Բայց որպէս զի բժշկական օգնութիւնը որ և է հետեւանք ունենայ և հիւանդութիւնների աղբիւրը ցամաքի, պէտք է որ նոյն իսկ ժողովրդի առօրեայ կեանքը, նրա գիւղը, քաղաքը մաքուր լինի և աղբի կոյտ չը ներկայացնէ: Այդ նպատակին հասնելու համար շատ տեղ նշանակված են այսպէս կոչված առողջապահական վերահսկողներ: Գրանց լինում են նոյն իսկ տեղացիներից, որոնց յանձնվում է այդ պաշտօնը, իրեն մի պատուաւոր պաշտօն, առանց ուժնի և վարձատրութեան:

Այդ տեսակ վերահսկողները ինչ կտակած, որ վատ են կատարում իրանց պարտքը: Ով կը թողնի իր ապրուստի մասին հողայը և կերթայ ուրիշի մասին հողալու — մտածում են սովորաբար, ոչինչ չեն անում: Եւ այդպիսով այդ վերահսկողները ոչ վերահսկում են առողջապահական դրութեան վրա, և ոչ էլ տեղեկութիւններ են հարուգում, ուր հարկն է:

Հետեանքը լինում է այն, որ էլի անմաքուրութիւնը տիրում է ամեն տեղ, դրանից ծագում են բազմաթիւ վարակիչ հիւանդութիւններ, դոճեր են տանում, և մի քանի բժիշկները, ի հարկէ, չեն կարողանում առաջն անել:

գնում գալիս են, վիճում են, բողոքում են, սպառնում են մինչև անգամ լրագրիներում գրել...

Լրագրիներով սպառնալն էլ ստու չը դուրս եկաւ: Գուրս եկաւ կիրակի օրվայ «Արձագանքը» և ահա թէ ինչ է գրում նա այդ Հարաբաստիկ բրդկի առիթով:

«Աչքի էր ընկնում մի քանի պարտիներէ հագուստը մոխրագոյն: Ինչ անես, որ ասիացիք ինչ միշտ կտպիտ են, թէ կողջ տարիներով եւրոպայում կրթվի և քաջ տեղեկ լինի քաղաքակրթի երկիրներում ընդունված քաղաքակրթութեան կանոններին... Պէտք է ենթադրել, որ եկող տարի աւելի յարմար կը գտնեն պարսկան դէմներէ համար խաւաթ ու երկար շիբուկ: Կամ գուցէ դէպի հայուհիները այդ մի տեսակ անտարբերութիւն է, որ երբէք չէին համարձակվի իրանց թիւղ տալ դէպի օտարազգիներ...»

Տեսնում էք, ընթերցող, «Արձագանքը» էջերում բրդկի հարցը, բայցի բողոքից, մինչև անգամ անզգայական հարցի՝ կերպարանք էլ է ընդունել... Այդ դեռ քիչ է:

Ես լսեցի, որ այս օրերս «Տարազ» ամսագիրն էլ պէտք է զբաղվի այդ բրդկի հարցով: և պիտի ազատեցանք, թէ «մոխրագոյն բրդկի» հարցը մտապիտանում է կեղտի և եւրոպական վերջին մօղային: Գուցէ այդ առիթով մեր պատկերագրող հասարակութիւնները՝ մանաւանդ «Արձագանքը» կը տպագրեն Ասիացու բրդկի: Իրբև օրվայ ինչոր: Մնում է, որ «Մարան» էլ իր լինամբով տանող բաժնում մի գեղեցիկ

Գիւղական ժողովրդին հարկաւոր են ոչ թէ մի երկու, այլ այնքան բժիշկներ, որ հարկաւոր ժամանակ օգնութիւն կարողանան հասցնել, իսկ այդ բժիշկներին միշտ վարակիչ հիւանդութիւններով չը զբաղեցնելու համար, հարկաւոր է ժողովրդի սանիտարական դրութեան վրա եղող վերահսկողութիւնը դնել հաստատ և լայն հիւնքերի վրա: *

ՆԱՄԱԿ ԳՕՐԻՍԻՑ

Գեկտեմբերի 12-ին
Զանգեզուր գաւառի Սիւրան և Մեղրի բաժնի մասերի հայ և թուրք գիւղերում տարածված են տարախոսիկ հիւանդութիւններ: Մի գիւղում տարածված է ծաղիկը, միւսում կարմուկը, երրորդում զիֆտերիտը: Ստատիստիկական ճիշդ տեղեկութիւններից երևում է, որ մի քանի տասնեակ գիւղերում, մեռածներին թիւը 100-ից աւելի է:

Գօրիսում կան երկու բժիշկներ, մէկը՝ միշտ զբաղված է դասաստանական-բժշկական գործերով, իսկ միւրը՝ գիւղական բժիշկը միշտ գտնվում է հիւանդանոցում: Երբ երևում է գիւղերում մի որ և է տարախոսիկ հիւանդութիւն, պաշտօնապէս կամ ինքն է գնում, կամ թէ ուղարկում է հիւանդանոցի ֆելդշերներից մէկին, որը ծանօթ է լինում տեղական լեզուների հետ: Ուրիշ անգամ առիթ ենք ունեցել ասելու, որ առհասարակ գիւղական տանուտեղերը զաղափար չունենալով վարակիչ հիւանդութեան մասին, իմաց չեն տալիս ուր հարկն է, բայց երբ հիւանդութիւնը սաստիկ դոճեր է տանում, այն ժամանակ են իմաց տալիս, և այն ժամանակ մինչև գիւղական բժիշկի կամ ֆելդշերի գնալը, արդէն շատ տեղ հիւանդութիւնը իր գործը կատարած է լինում:

Հարցնում ենք. ինչ կարող է անել մի բժիշկ, կամ մի ֆելդշեր ամբողջ գաւառի հարկաւոր գիւղերի համար, և ինչ օգնութիւն կարող են հասցնել բազմամարդ գիւղերի բժիշկները, երբ գիւղացիք առողջապահական տեսակետից ապրում են միանգամայն հակառողջական կերպով: Այնչէ նախապաշտպանողական միջոցներ այդ գիւղերում չեն գործածում և հասկացողութիւն իսկ չունեն:

Ով տեսել է գիւղերը, որտեղ տարածված է զիֆտերիտը, կամ ծաղիկը, որոնք սարսափելի դոճեր են տանում, անշուշտ կարող է վկայել, թէ ինչ պիտի տեսնուր տեսարան է ներկայանում մարդուս աչքերին, երբ ուսմիկ գիւղացին, յոյսը կորած, իսկազարկված նման կամ թողնում է ճակատաբեր աստիկ չէ: Աստուած ճակատին երկի այդպէս էր գրած՝ կամ թէ գիտում է կախարդ պառաւներին կամ խաբրայ մարդկանց: Առաւելապէս թուրք գիւղերում, թուրք միջնային իրանց բժիշկ ձեռնացնելով խաբրայութեամբ գիւղացիներին աչքերին թող փչելով կեղեքում են նրանց:

Ահա մի փոքրիկ նկարագրութիւն այն գիւղե-

տանաւոր նուրիկ այդ հարցին և միւս թերթիւն էլ է անմեղ խորհրդածութիւններ: անեն այդ առիթով, այն ժամանակ, համարձակ կարելի է ասել, որ գեկտեմբերի 9-ից սկսած հայոց կանանց շըը շանք, և հայոց ժամով օրդանները զբաղված են մի կարեւոր «օրվայ հարցով»:

Ս.Ֆ.Ֆ.բ.բ. ...

— Այս ինչ յիմարութիւններ էք գրում այսօր, անկասկած, կը բացատրանէ իմ այն ընթերցողը, որ մի փոքր ինչ սէր և յարգանք ունի դէպի իմ գրիչը և «Մշակի» էջերը:

— Սպասեցէք. այդքան շուտով ինձ մի մեղադրէք: Ես երեւակայական, հնարովի բաներ չեմ գրում. ես գրեցի այն, ինչ որ կայ:

Հանաք բան չէ: Թիֆլիսի պէս մի քաղաքում, ուր կան բազմաթիւ ինտելիգենտ կանայք, որոնց առաջ անաղին սպարաբէկ կայ գործելու, կանայք, որոնք յաւանդութիւն ունեն կարծելու, թէ իրանք ընդունակ են հասարակական գործերով զբաղվելու և գործ չինելու, կանայք, որոնք վրա մեր գաւառացի հայուհիները մեծ յոյս ունեն, և իրանց համար օրինակ են համարում, ահա այդ կանայք, այն էլ մի այնպիսի ժամանակ, երբ հասարակութիւնն ունի բազմաթիւ հարցեր, երբ կայ գործելու սպարաբէկ, երբ գործ կայ, բայց գործիւնները թիչ են, երբ մեր ինտելիգենտ կերպ կարող է օգնել, սիրտ տալ, ոգևորել, բան չինել, մի այդպիսի ժամանակ ահա ամեն բան մոռացած, ամեն բան թողած,

րի, որտեղ տարածված է զիֆտերիտը: Գիւղերը (գլխաւորապէս Մեղրեբի) կեղտոտութիւններով կոյտեր են ներկայացնում: Երեւակայցեք, թէ երբ անձրև է գալիս կամ թէ սաստիկ շոք է լինում, ինչպիսի նեխած հոտ է փչում. գիւղից անցնելիս մարդ պէտք է միշտ քիթը բռնած չըլլի:

Մտէք գիւղացու ողորմելի գետնալուր խրճիթները: Կը տեսնեք հիւանդ պառկած է մի կեղտոտ վերմակի տակ, չորս կողմը կամ անասուններ են կապել կամ կրկին կեղտոտութիւններ են անված, օրը ապականված, տները նեղրկու մուկ, խոնար և ծխոտ, հիւանդները և նոյն իսկ առողջները գեղեցիկ, թուլացած, մաշված, նախապարտաբար դիէ տ ա յ ի տեղ, գործ են անում դժուարամարս և անհիւթալի կերակուրներ: Հարցնում եմ. ինչ կարող է անել մի բժիշկ այդպիսի դրութեան մէջ գտնվող քաղցած գիւղացիներին:

Չէ կարելի մասնանիչ չանել այն վատ սովորութիւններին, որ մինչև օրս էլ կան մեր հայ և թուրք գիւղացիներին մէջ, որոնք և աւելի են տարածում վարակիչ հիւանդութիւնները: Օրինակ մի տանը մեռնում է մի երեխայ զիֆտերիտով: Կանանք, որ գիւղից բոլոր թափվում են մեռածի դիէին և համբուրում են, դառնալով այդպիսով հիւանդութեան նոր տարածողներ:

Հաստատ աղբիւրից լսում ենք, որ Ղաթարի պղծաճանաչերի ընկերութիւնը և նրա մօտակի գտնվող կերակուրի և մի երկու գիւղերի հասարակութիւնները ստորագրութիւն են բացարկ վոր ժողովուրդը, որ եկեղեցական ծխական զգրոց բանան, և ինչպէս ասում է մի քանի հարցաբարդին են հաւաքել: Ինչոքը գրականապէս դիտուված է, բայց միայն չէ որոյված, թէ որտեղ պէտք է բացվի դպրոցը: Հաւանական է, որ կիւտակում գիւղում բացվի, և մեր կարծիքով էլ յարմար է, որ այդտեղ լինի:

Յ. Գ.

ՆԱՄԱԿ ՍՂՆԱԽԻՑ

Գեկտեմբերի 16-ին

Միտիսի հայոց ուսումնարանը այժմ ուղբակ դրութեան մէջ է. ուսուցիչները ահա երկրորդ ամիսն է, որ ուժնիկ չեն ստացել և անդադար բողոքում են հողաբարձութեանը և թեմական տեսչին՝ իրանց անեկանելի նիւթական դրութեան մասին... սակայն այդ բոլորի հետեանքն այն է, որ դեռ մինչև հիմա, գեկտեմբերի 15-ը՝ նրանք չեն ստացել նոյնիմանի ուժնից ոչ մի կօպէկ և ստիպված են այս ու այն մարդու դիմել՝ պարտքով իրանց առօրեայ ապրուստը հարեւու համար: Այսպիսով այսօրիկ ուսուցիչները նման են այն խելճ սովակներին, որոնք աշխատում են հասարակութեան գուժը իրանց վրա շարժել, և ամեն հանգամանքից օգուտ են քաղում, որ մարդկանց լսելի անեն իրանց թշուառութեան ձայնը... Մի որ և իցէ 30—40 բարբի ուժնիկ համար՝ օրս կան 4—5 դաս աւանդել, հասարակութեան և զբաղվել են մի այնպիսի յիմարութեամբ, որին «խիմարութեան աստուածներն» էլ կը նախանձնեն...

Մինչև անգամ լրագրիներն էլ յետ չեն մնում այդ «սիպարաբէկ» մէջ, և մեր առաջ այդպիսով բացված է մի այնպիսի տեսարան, որ մարդ յիմարում ծիծաղի թէ վշտանայ, տեսնելով զբազմաթիւ «խելօքներին» և զքնոյններին՝ դր զեցնող «օրվայ հարցը» բարիւկի հարցն է»...

Ուրեմն, ընթերցող, խոստովանեցէք, որ մեղք խմը չէ, եթէ դուք ստիպված էք կարգաւ այնպիսի «յիմարութիւններ», որոնք վրդովեցնել և կատաղեցնել կարող են փոքր ինչ խելք, և փոքր ինչ էլ պատկառանք ունեցող մարդկանց:

Ես գրում եմ այն, ինչ որ կայ, և ինչ որ երկու հարեւաբար կանանց և մարդկանց: Ես արձանագրում եմ թիֆլիսի ինտելիգենտ կանանց «օրվայ հարցը», — այդ շարաբաստիկ բրդկի հարցը: — Այդ արդեն ձեր գործն է:

Ես իմ պարտքը կատարեցի, հրապարակ հանելով եղեկութիւնը: Ես մտածում եմ. միթէ այդքան էլ կարելի է յիմարանալ. միթէ մարդիկ կարող են այդպիսի տեղը մանրաբանալ, և ծիծաղելի դառնալ:

Հաս, հաս, հաս.

Ս.Ֆ.Ֆ. ինչ դառն է այս ծիծաղը:

Ի. Ա. Գ.—ԼԵՒ

զան անպէտք ներքերի մի անգին քանակութիւնը յետոյ որոշեցանք ինչպէս որ անհրաժեշտ է մեզ նման ամենին բաղաձայն չը գնայիր, այն ժամանակ ինչ կը լինէր քո հայր: Սրանից յետոյ պարծեցիր քո բնական մաքրութեամբ: Քառորդ ժամի կտրի մանգաղաց, մանաւանդ կիզիչ արեգակի տակ, քո մազերը ծածկելով են առատ քրտինքով, որը հաւաքուած է քո գլխարկի տակ, և դրա հետեանքն այն է լինում, որ զանազան տեսակ կեղտ է հաւաքուած քո կաշուի վրա և քո մազերի մէջ: Մի-թէ դրա նման մի բան լինում է մեր կարծ մազով ծածկված կաշուի վրա: Քո մազերի հարկ սպիտակ կաշին անպէս չուտով է կեղտոտուած թոզից, որ թողը շերտերով կարելի է հեռացնել մարմնից, քո կեղտոտութիւնը մէկի, սեւամորթ նեղրի—կաշուից հոտած ճարպ է արտադրուած, իսկ շունը, որը որսի ժամանակ քեզ հետ ամբողջ օրը վազվել է, վերադառնում է չոր կաշուի: Քո քթի մէջ թողը խառնվելով լորձուցի հետ, գիտես թէ ինչ է գոյանում. քո ակնաջները պարտաւորուած են դեղնազոյն ներքի, որի օգուտը քո գիտութեամբ դեռ մինչև այժմ չէ ապացուցված, իսկ այդ ներքը անհրաժեշտ է հեռացնել, թէ չէ դու կարող ես խնայել: Քո ատամները, երբէ մտաւորաբար կը թողնես նրանց, ծածկվում են գիտես քարով և դրանից նրանք հոտում են: Բաց այս իմ կամ քեզ չըրապատող կենդանիների բերանները և դու բոլորովին հակառակը կը տեսնես: Քո կենցաղի տակից հոտ է փչում և լուսնալուծ անգամ յաճախ չես աղատուած այդ հոտից: Կարող ես արեւօք դու ինձ նկատել, որ իմ բնական արտադրած հոտ ունի փորձի անոնները ապրիլ արտադրանքների մէջ, իմ արտադրանքը և բնականը միատեղ են: Վերջապէս քո ոտները: Յայտուր ինձ մի կենդանի, թէկուզ հենց խողը, որի ոտները մաքուր չը լինեն. համեմատիր դու եղջերուի ոտները, որը օրվայ ընթացքում 80 կիլոմետր վազել է, հետեակ վիճարի ոտների հետ, որը միայն 30 կիլոմետր ճանապարհ է անցել: Այն, իմ խեղճ բարեկեցի, դու բնականապէս այնպէս կեղտոտ ես, որ միայն անդադար ջանքեր գործ դնելով և չը լաված, հրէշային խորամանկութիւններով քեզ անդրուած է հասնել այն բանին, որ քեզ նմանները մէջ զղուանքի առարկայ չը դառնան: Գու առիպված ես հնարել խողանակներ մազերի, ատամների, եղջերուների համար, ակնաջի դրանք, սպոնջեր, անձեռոցիներ, մորթաներ, անկիւններ և Աստուած գիտէ թէ էլի որքան գործիքներ և անուշաճու իւղերի տեսակներ: Որքան էլ զբաղվեք դուք ձեր անձով, բայց էլի մնում էք կեղտոտ և էթէ ապացուցներ էք ուղում—հետաքրտեցեք պարահանուկի դաշկիճի օղը պարբերից յետոյ: Կամնում ես որպէս կը քամ քեզ հետ: Թող մեզ երկուսիս ևս փակեն մի աննակուած առանց ջրի, քեզ քո շորով, ինձ—իմ կաշուիս մէջ, և 15 օր անցնես ներուց յետոյ, մեք երկուսս էլ թող ներկայանանք դատարանին, և թող մինչև անգամ դատարանները մարդկանցից լինեն ընտրված: Կարող ես հաւատացած լինել, որ ամենախիսկան խողը դու կը լինես, և ոչ թէ ես: Վերջապէս, որպէս գաղտնիք, կատակ քեզ, որ մեք մարդ ենք առանձնուած մեզանից ամենակեղտոտ արարածին և ես կարծում եմ, որ մեք ակելի իրաւունք ունենք այդպէս վարվելու, քան թէ դուք»:

„ՄՇԱԿԻ“ ՀՆՈՒԱԳԻՐՆԵՐ

ՀԻՒՍԻՍԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆՆԵՑ

ԿԱԼԿԱԹԱ, 19 դեկտեմբերի: Թագաժառանգ Յեսարելիչ երէկ վերադարձաւ Բոմբէյ և երկուսուսան ուղեորվեց Անձեղաբաղ, ուր կը հասնի հինգշաբթի առաւօտեան: Ուրբաթ օր Նորին Բարձրութիւնը կուղևորվի Տաղաօր: Թագաժառանգ Յեսարելիչի Բաւժապուստանում անելի ճանապարհորդութեան մանրամասնութիւնները դեռ չեն որոշված:

ՊԵՏԵՐՔՈՒՆԻՅԱ, 20 դեկտեմբերի: Լրագրիչները լուր են հաղորդում, որ ժողովրդական լուսաւորութեան միջնադպրոցի կից հիմնված է մի յանձնաժողով՝ քաղաքային ուսումնարանների ծրագիրը վերաքննելու համար: «Новое Время» լրագիրը հաղորդում է, որ որբանոցները կերպարանափոխելու հարցը վերջնականապէս վճռված է ինտանկալների ժողովում: Երկրագործութեան զեպարտա-մենտը ենթադրում է 1891 թ.ին Ռուսաստանի հարաւային կողմերում, փորձի համար, չուտ հասնող բրինձ ցանել, որը հասնում է 60 օրվայ ընթացքում:

ՏԵՂԵԿԱՑՈՑՑ

ԱՆԿԻՎՈՎԿԱՍԵԱՆ ԵՐԿԱԹՈՒՂԻ

Փոստային գնացքը ուղևորվում է
 ԹԻՖԼԻՍԻՑ դէպի Բաթում . . . 8 ժ. 40 ր. առաւ.
 ԲԱՌՈՒՄԻՑ գալիս է Թիֆլիս . . . 11 > 8 > երեկ.
 ԹԻՖԼԻՍԻՑ դէպի Բաթում . . . 12 > 8 > երեկ.
 ԲԱՌՈՒՄԻՑ գալիս է Թիֆլիս . . . 7 > 40 > առաւ.
 Այլընտրանք-ճանապարհորդական գնացքը
 ԹԻՖԼԻՍԻՑ դէպի Բաթում . . . 3 ժ. 10 ր. ցերեկ.
 ԲԱՌՈՒՄԻՑ գալիս է Թիֆլիս . . . 8 > > > առաւ.
 ԹԻՖԼԻՍԻՑ դէպի Գանձակ . . . 9 > 45 > առաւ.
 ԳԱՆՁԱԿԻՑ գալիս է Թիֆլիս . . . 8 > 20 > երեկ.

ՌՈՒՍԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ՇՈՂԵՆԱԿԵՐ

Ամառնային երթևեկութիւն
 ԵՐԵՎԱՆԻՑ օրերը, երեկոյան 4 ժամին, շոգնաւոր Բաթումից ուղևորվում է Օրէսա՝ Սուխումի և Նոյօրօսիյսկի վրայով:
 ՀԻՆԿՇԱՐԻՑ օրերը, երեկոյան 4 ժամին, ուղևորվում է Նոյօրօսիյսկի վրայով:
 ՇՈՒՍԱՅ օրերը, 8 ժամին երեկոյան, չըրվական ընթացքով, բոլոր նաւահանգիստների վրայով:
 ԵՐԿԱՆՇԱՐԻՑ օրերը, 7 ժամին երեկոյան, արտասահմանեան ընթացքով դէպի Կ. Պոլիս:

Խորհրդի-հրատարակող՝ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՄԵՐՈՒՆԻ

ՓՐԱՆՍԻԱԿԱՆ ՆԱԽԱԳԵԱՑՈՒԹԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ MESSAGERIES MARITIMES (ՄԵՍԱՃԸՐԻ ՄԱՐԻՏԻՄ)

Կանոնաւոր և ուղղակի երթևեկութիւն ԼՕՆԴՈՆԻ և ԲԱՌՈՒՄԻ մէջ և փոխադարձ Ուրբաթ, 28 դեկտեմբերի (9 յունվարի) դուրս կը գնայ ԲԱՌՈՒՄԻՑ ERIDAN (ԷՐԻԴԱՆ) շոգնաւոր, նաւապետ NEGRE (ՆԵԳՐ) դէպի Կ. Պոլիս, Մարսէլ, Հալիք, Լոնդոն, մասնաւոր և միջանկեղ նաւահանգիստները:
 Ազնեաները՝ ԲԱՌՈՒՄԻՄ պ. Գ. ԷՍՍԷՆՃԵՐ, ԹԻՖԼԻՍԻՄ՝ ԳԷՈՐԳ ՀԵՋՈՒՊՈՆ ՀԵՋՈՒԲԵԱՆՑ, իսկ ԲԱԳՈՒԻ մէջ՝ ԳՕԼՈՂԼՈՒՍԻ:
 2—2

ՏՕՆԱԾԱՌԵՐԻ ՀԱՄԱՐ

ԳԵՂԱԳՈՐԾԱԿԱՆ ՄԱԳԱՋԻՆ Վ. ԳՐԻՎՆԱԿԻ
 Ստացաւ ահազին ընտրութիւն ԸՆԾԱՆԵՐԻ, ԶԱՐԻՐԻ և ամեն անհրաժեշտ պարագաների ՏՕՆԱԾԱՌ շքեղ և էժան սարքի համար: Օտարաքաղաքացիների համար կը պատրաստի և յարմարեցրած սարք ու կարգը թէ փոքր և թէ մեծ ՏՕՆԱԾԱՌ համար սկսած 5 ռուբլու մինչև 150 ռ. արժողութիւնից: Պատրաստ են անմիջապէս ուղարկելու: Կայ սենեակի ԲԵՆԳԱԼԵԱՆ կրակ և նմանապէս պարփութեան ժողովածու, շքարկերում, ընծայի համար:
 4—5

ЧИСТЫЙ Какао Шоколеры
 ПИТАТЕЛЬНОЙ НАПИТОК
 ЧУЧУ
 Կաշառ նստում է միայն 4 կողմ: Բաժանակի պարզապարսպութիւն: ՄԱԳՈՐ ԵՒ ՄԵՆԴԻՍԱՄԱՐ ՓՈՑԻ: Առաջադիմութիւն է առողջապահութիւն և երեխաների համար:

Բացված է
 „ԲԱԶՄԱՎԷՊ“ ամսաթիւթի թատանող դադուքիւնը 1891 թ.ականին, 49-րդ տարի, վ. նետիկ, Ս. Ղազար:
 Տարեկան գին է 10 ֆրանկ. Ռուսաստանի համար 4 ռուբլի ճանապարհածախսով:
 Բաժանուրը գրուել ցանկացողները կարող են դիմել ուղղակի խմբագրութեանս. Wenise (Italie) St. Lazare. Redaction de la Revue «Basmavep» և կամ առ գործակալ մեր օր է Տիֆլիս՝ պ. Յ. վակիմ Չաթապալանս:
 2—3

1891 Ե. տարի
 ՀԱՆԴԻՍ ԱՄՍՈՐԵԱՅ
 Կը հրատարակուի ամեն ամսոյ սկզբին, աւել ընդարձակազոյն ծաւալով. այն է իւրաքանչիւր թիւթին 32 կրես մեծադիր:
 Տարեկան թատանողդադուքիւնն է Ռուսիոյ համար ճանապարհի ծախսով 4 ռուբլի թղթադրամ:
 Հասցեն՝ Вѣ Бѣну (Австрія). А la redaction de la revue «Handess» a Wienne (Autriche) VII. Mechitharistengasse 4.—Թիֆլիսում և դաւանելից թատանողը գրուել ցանկացողները կարող են դիմել պ. Յովակիմ Չաթապալանսին, պ. Կ. Մաթաֆեանցի գրասենեակում:
 7—3

ՏՕՆԵՐԻՆ ԳԵՂԵՑԻԿ ԸՆԾԱՌ
 Մօսկվայում հրատարակված
 «ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՓԱՌԻ» ԿՈՉՈՒՄՍ ՊՈՍԿԵՐՆԵՐԸ
 Օրինակի գինն է մի ռուբլի.
 100 օր. գինն է 70 ռ., 50 օր. գինն է 38 ռ. 75 օրինակի գինն է 60 ռ., 25 օր. գինն է 20 ռ.
 Հինգ օրինակից պակաս գնողներին խնդրում է դարկել ճանապարհածախսը:
 Յանկացողը կարող են դիմել՝ Москва. Армянская церковь. Ивану Паносову.
 1—3

Յ Ա Յ Տ Ա Ր Ա Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Ն Ե Ր

ԹԻՖԼԻՍԻ ՔԱՂԱՔԱՅԻՆ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆԸ յայտնում է ընդհանուր գիտութեանը, որ դեկտեմբերի 28-ին, ներկայ թւի, ցերեկվայ ժամը 12-ին, իր ներկայութեամբ, տեղի կունենայ աճուրդ կապալով տալու համար քաղաքային կրպակները, որոնք գտնվում են Սոլդատսկի ասպած բաղարում: Կօնդիցիաները կարելի է տեսնել ֆաղաքային վարչութեան դիւանատանը ամեն օր, բացի կիրակի և առ օրերից:
 1—2

ՍԻՈՆԻ ՓՈՂՈՑԻ ՎՐԱ ԳՏՆՎՈՂ ՆԱԽԿԻՆ ԱՆՆԱԿՆԵԱՆ ՔԱՐՎԱՆՍԱՐԱՑՈՒՄ

ԱՃՈՒՂՈՎ արվում է վերի յարկը և առանձին № 7 մազաղինը: Աճուրդ լինելու է 1891 թ. յունվարի 17-ին, երեկոյան 8 ժամին, Մարիամեան-Յովնանեան ուսումնարանի տան մէջ: ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԻ մասին կարելի է անդրեւելութիւն տրանսլ քարվանսարայի կառավարիչ պ. Զ. Գուլուբանից:
 2—3

Շաբաթ, դեկտեմբերի 22-ին, Թիֆլիսի Անձուականների բանկային թատրոնում Պ. ՏԵՐ-ԳԱԻԹԵԱՆ մասնակցութեամբ Տ. ա. Արտախանեանի և Սաթլիսիկ Չմշկեանի, Օր. օր. Շ. Բանանեանի, Գ. Գոլոշեանի և Վ. Թաղեանեանի, պ.պ. Տիգրանեանի, Թարխանեանի, Մատինեանի: Թաւարեղեանի, Մանասեանի և Խաչատուրեանի կը տայ

ՓԱՅԼՈՒՆ ԲՁԷՁ

Կօմիտիս երեք արարուածուի, հեղ. Վ. Սարգու, թարգ. պ. Մանասեանի: Տօմակները վարորդը ծախվում են պ. Մատուրեանի լամպաների խանութում սովորական գներով:
 Սկիզբն է երեկոյան 8 ժամին:
 2—2

ՍԱՐՊԻՆԿԱՅԻ ԱՐԴԻԻՆԱԳՈՐԾՆԵՐԻ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆԸ
 ՍԱՐԱՏՕՎՈՒՄ
 Սկզբն 1891 թ.էի
 ՍԱՐՊԻՆԿԱ
 Չեռագործ հիւսուածք, սեփական մշակութեան, ամենանոր և զեղարուեստական նկարների
 Մարվում է մաս-մաս և մեծ քանակութեամբ, ուղարկվում է Ռուսաստանի բոլոր քաղաքները. ՍԱՐՊԻՆԿԱՅԻ ՆՄՈՒՇՆԵՐԸ ուղարկված են ներկայ թւի նոյեմբերի 15-ին, արքունւած, 45 կապէկով: Գները և պայմանները պրօմի համեմատ (դրագործիւնը ուսուերէն լեղուով):
 6—10 (2)

„ДОНСКАЯ ПЧЕЛА“ (годъ XVI).

Какъ и въ теченіи минувшихъ пятнадцати лѣтъ, будетъ выходить два раза въ недѣлю по четвергамъ и воскресеньямъ.
 Пѣль газеты—служеніе интересамъ Приазовскаго края: разработка вопросовъ, касающихся экономической жизни этого края, своевременное обсужденіе всѣхъ явленій, имѣющихъ близкое соприкосновеніе съ мѣстной жизнью, оглашеніе болѣе или менѣе важныхъ событій, текущая жизнь и мѣстные новости.
 Жизнь окружающихъ городовъ и другихъ соседнихъ мѣстностей въ «Донской Пчелѣ» имѣетъ всегда обширное мѣсто.
 Торговый отдѣлъ «Донской Пчелы» доведенъ до самыхъ широкихъ размѣровъ; коммерческія свѣдѣнія, цѣны Ростовскаго, Таганрогскаго, Новороссійскаго и другихъ торговыхъ рынковъ. Этотъ отдѣлъ особенно важенъ для всего торговаго міра Кубанской, Донской, Терской областей, Екатеринославской, Воронежской и Ставропольской губерній, гдѣ «Донская Пчела» уже успѣла получить достаточную извѣстность, какъ необходимое подспорье для торговыхъ сдѣлокъ.

ПОДПИСНАЯ ЦѢНА:

Въ Ростовѣ на-Дону.	Съ доставкой на домъ въ Ростовѣ и перепиской иногороднимъ.
на годъ . . . . . 6 р. —	на годъ . . . . . 7 р. —
> полгода . . . . . 3 > 50	> полгода . . . . . 4 > —
> 3 мѣсяца . . . . . 2 > —	> 3 мѣсяца . . . . . 2 > 50

За перешію адреса редакція взимаетъ 25 коп.
 Письма и деньги адресуются исключительно въ контору редакціи «Донской Пчелы» въ Ростовѣ на-Дону.
 Редакція покорнѣйше проситъ гг. иногороднихъ подписчиковъ присылать свои требованія заблаговременно, написавъ свои полные адреса четко и разборчиво.
 Премія. Всѣмъ годовымъ подписчикамъ, приславшимъ до 25 Декабря сего 1890 года подписанія деньги за 1891 годъ, будетъ разосланъ безплатно «Донско-Азовскій» русско-армянскій календарь на 1891 годъ.
 2—3
 Редакторъ-Издатель И. А. Теръ-Абрамянъ.